

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Öğretmenlerimiz ARAPKİRLİZADE AHMET FEHMİ EFENDİ (1891-1975)

Hacı Fettah Mahallesinde bulunan Alemdar Mustafa Paşa Mektebi muallimlerinden⁽¹⁾ Ahmet Fehmi Şener, 1307/1891'de Konya'da doğmuştur. Arapkirli Mehmet oğlu Hacı Mustafa Efendi'nin oğludur.⁽²⁾ Annesinin adı Hediye Hanım'dır.⁽³⁾

“İsmim Ahmet Efendi'dir, mahlasım Fehmi'dir.

Pederim Arapkirli-zade Hacı Mustafa Efendi'dir. Maruf bir sülaleye mensup değilim.

Mezhebim İslam'dır. Tabiiyetim Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Konya'nın Esenlü Mahallesinde⁽⁴⁾ 21 Haziran 1307/3 Temmuz 1891 tarihinde tevellüt etmişim.”

Ahmet ÇELİK

Tahsili

1318/1902'de ilk tahsilini Mahmudiye Mektebi'nde tamamladıktan sonra bir müddet medreseye devam eden Ahmet Fehmi Efendi, medrese eğiti-

mi ile birlikte Konya Darulmuallimin Mektebi'ne devam ederek bu okuldan 28 Eylül 1328/11 Ekim 1912'de orta derece ile mezun olmuştur.

“Konya'nın Merkez Hamidiye İbtidai Mektebi'nden ulum-u ibtidaiyeyi tahsil ettikten sonra 8 Nisan 1317/21 Nisan 1901 tarihinde ba tasdikname çıktım.”

Ahmet Fehmi Efendi'nin Şeref-

(1) BYEK 56 Konya Merkez ve Mülhakatı İlk Mektep Muallimlerinin Sicil Numaralarının Kaydına Mahsus Defter, s.4/7

(2) Arapkirli-zade Mustafa Efendi, Konya ulemasından Arapkirli Hacı Mehmet Efendi'nin oğludur. Medrese tahsili gördü. 1908-1912 yılları arasında Konya Belediye başkanlığı yaptı. Atatürk Anıtı'nın kaidesini teşkil eden Ziraat Abidesi onun belediye başkanlığı döneminde inşa edildi. 1920 yılında vefat etti. Üçler Kabristanına defnedildi. Mezar taşı kitabesinde: “Merhum, Ulemeden Arapkirli Hacı Mehmet Efendi Oğlu Eşraftan Hacı Mustafa Efendi Ruhuna Fatih. Sene: 1336/1920” yazılı idi. Yenilenen mezar taşında ise “Arapkirli-zade Mehmet oğlu Mustafa Şener ruhuna Fatih v. 1336/1920” yazılıdır. Selçuk Es, Büyük Konya Ansiklopedisi, s.1879; Hanefi Aytakin, Konya Belediye Başkanları, s.189

(3) Hediye Hanım, 1337/1918 tarihinde Konya vefat etmiştir. Üçler Mezarlığı'nda bulunan mezar taşında: “Arapkirli-zade Mustafa eşi Hediye Şener, ruhuna Fatih v. 1337/1921” yazılıdır.

(4) Esenlü mahallesi, Konya'nın doğusunda, Bab-ı Aksaray Mahallesi'nin güneyinde ve Mevlâna Dergâhının batısında yer almaktadır. Mahallesi yirminci yüzyıl ortalarına doğru ortadan kalkmıştır.

şirin Mektebi'nden aldığı tasdiknamesi şu şekildedir:

“Kur'an-ı Kerim 10, tecvit 8, ulum-u diniye 9, ahlak 10, sarf 8, imla 9, kıraat 10, hesap 8, coğrafya 7, tarih 7, hüsnü hat 9, yekûn 95.

Konya'da vaki Hamidiye İbtidaisinden (77) numaraya sahib Mustafa Efendi zade Ahmet Efendi 13 Teşrinisani 1315/25 Kasım 1899 tarihinde dâhil ve 8 Nisan 1318/21 Nisan 1902 tarihinde mektepte münteha sınıfı talebesinden olup tarihi mezkûrede bazı mazeretinden mebni imtihanda bulunmayarak şahadetname ahzına muvaffak olmadığını mübeyyen iş bu tasdikname i'ta kılındı. 9 Kanunsani 1328/22 Ocak 1913”

Şerefşirin Mektebi İbtidaisi Muallimi evveli Hacı Osman”

Ahmet Fehmi Efendi terceme-i haline şöyle devam etmektedir:

“Konya'nın Molla Efendi Medresesine 1 Eylül 1318/14 Eylül 1902 tarihinde duhul ile yedi sene kadar tahsil-i ulum ederek⁽⁵⁾

1 Kanunvevvel 1325/14 Aralık 1909 tarihinde merkez vilayet üç senelik Darulmuallimin'e bi'd-duhul müddet-i tahsilesini ikmal eyleyerek ba-şahadetname neş'et ettim.”

Ahmet Fehmi Beyin Konya Darulmuallimin Mektebi'nden aldığı ve Vali Arifi Paşa ile Maarif Müdürü Mehmet Ferit Bey'in 15 Eylül 1328/28 Eylül 1912 tarihinde tasdik ettiği karibülala/orta dereceli şahadetnamesi şöyledir:

“Balada künyesi muharrer Ah-

(5) Molla Efendi Medresesi'nden 5 Kânunusani 1328/18 Ocak 1913 tarihinde aldığı belgesi şöyledir: “Badiyi il-mühaberimiz oldur ki Konya'nın Esenlü mahallesinden Ahmet bin Hacı Mustafa Efendi bundan akdem medrememiz Molla Efendi Dairesi'nde kâin hücrenişin talebe-i ulum zümresinden olduğu mübeyyen iş bu ilmühaberimiz terkim ve muma ileyhe verildi. Müderris Seyyid Haşim Fehmi, Müfti es-Seyyid Ali Rıza.”

veli Ahmet Kemali.⁽⁷⁾

Memuriyeti

Ahmet Fehmi Efendi, ilk olarak 26 Kânunuevvel 1326/9 Aralık 1910'da 150 kuruş maaşla Konya Aziziye Mektebi'nde görev başlamıştır.

Bundan sonra

1 Eylül 1331/14 Eylül 1915'te 250 kuruş maaşla Sille'ye bağlı Tatköy⁽⁸⁾,

1 Nisan 1333/1917'de 250 kuruş maaşla Merkez Şehit Fethi

Bey,

1 Nisan 1334/1918'de 400 kuruş maaşla Mustafa Necip Bey,

1 Mart 1337/1921'de 600 kuruş maaşla Mahmudiye ve

4 Eylül 1337/1921'de 600 kuruş maaşla Alemdar Mustafa Paşa Mektebi'nde görev yapmıştır.

Hâkimiyeti Milliye Okulu açılınca 1927'de Alemdar Mustafa Paşa Mektebi'nin lağvedilmesi üzerine

1 Eylül 1927'de 1950 kuruş maaşla Dere,

1 Ekim 1931'de 2242 kuruş maaşla Sille'ye bağlı Kiret ve

(7) BYEK Ahmet Demirci Arşivi, DSCN_0060

(8) Konya Merkez İlk Mektep Muallimleri Sicil Defteri, s.34

1 Eylül 1932'de 2242 kuruş maaşla Hoca Cihan Mektebi'ne tayin edilmiştir⁽⁹⁾.

Ailesi

Soyadı kanununda “Şener” soyadını alan Ahmet Fehmi Efendi, mestçi eşrafından Altıncı Mehmet Usta'nın kızı Havva Hanım (v.1925) ile evlenmiş ve bu evlilikten Mustafa (1920-1990) isminde bir evladı olmuştur.

Vefatı

Ahmet Fehmi, 25 Ocak 1975'te Konya'da vefat etmiştir. Üçler Mezarlığı'nda bulunan mezar taşında: “Merhum emekli öğretmen Arapkirli oğlu Ahmet Şener ruhuna Fatıha. D. 1307/1891-Ö. 25.01.1975” yazılıdır.

Allah rahmet eylesin.

Kaynakça

- BYEK 56 Konya Merkez ve Mülhakatı İlk Memtep Muallimlerinin Sicil Numaralarının Kaydına Mahsus Defter
- BYEK Ahmet Demirci Arşivi
- Hanefi Aytekin, Konya Belediye Başkanları, Konya 2003
- Konya Merkez İlk Mektep Muallimleri Sicil Defteri
- Selçuk Es, Büyük Konya Ansiklopedisi.

(9) BYEK Ahmet Demirci Arşivi, DSCN-0056,0058

**GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
KONYA'NIN
FOTOĞRAFÇILARI**

ALBERT LOUIS GABRIEL

Ahmet Kuş

“Geçmişten Günümüze Konya'nın Fotoğrafçıları” dizi yazımına Fransız seyyah Albert Louis Gabriel ile devam ediyoruz. Gabriel şehrimize ilk kez 96 yıl önce gelmiş ve bazı yapıların fotoğraflarını çekmiştir. Özellikle 1928 yılındaki ikinci Konya seyahati Cumhuriyet Bayramına denk geldiği için Cumhuriyetin beşinci yılı kutlamalarının da fotoğraflarını çekmiştir.

Albert Gabriel, Osmanlı coğrafyasını gezen diğer seyyahlardan farklı bir düşünce yapısına sahipti. Bir dönem İstanbul'da da görev yapan Gabriel ülkemizi ve Türkleri seviyordu ve bunu da çoğu yerde ifade ediyordu. “Bu memleket, kalben bağlı olduğum için benim de vatanım sayılır. Ben kendimi doğuş itibarıyla Fransız olduğum kadar, his itibarıyla Türk addederim” diyecek kadar da Türklere samimi bir sevgiyle bağlıydı. Gabriel bu bakış açısıyla diğer Oryantalistlerden farklı bir profile sahipti.

ALBERT GABRIEL KİMDİR?

Albert Gabriel 2 Ağustos 1883 tarihinde Fransa'nın Haute-Marne ilinin Cerizieres kasabasında doğdu. Babası tecrübeli bir mimardı. İlköğrenimini Barsur-Aube'de tamamladıktan sonra baba mesleğini seçen Albert, Ecole Nationale des Beaux-Arts'ın Mimarlık Bölümünde okurken bir taraftan da Sorbonne Üniversitesinin

Edebiyat Fakültesine devam etti. Her iki bölümü de bitirdikten sonra 1921 yılında Sorbonne Üniversitesinde doktora eğitimini tamamladı ve edebiyat doktoru ünvanını aldı.

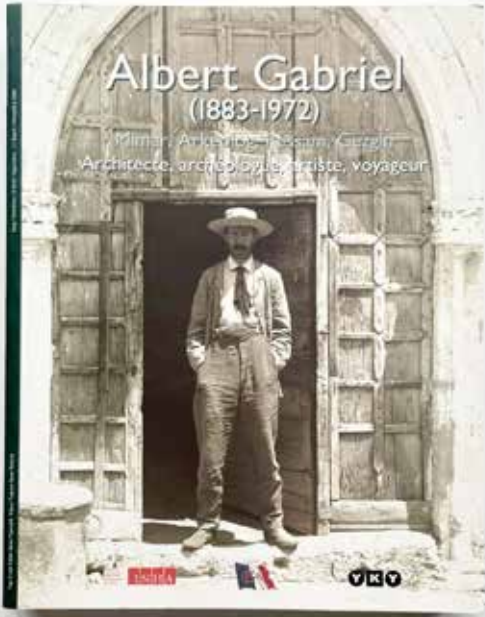

Ahmet KUŞ

İlk olarak Atina Arkeoloji Enstitüsünde mimar olarak görev yapmaya başlayan Gabriel, 1908-1911 yılları arasında Adalar Denizi'ndeki Delos

adasındaki arkeolojik kazılarda ortaya çıkarılan yapıların rölevelerini çizdi. Adada çalışırken 1908 yılında ilk kez İstanbul'a giden Gabriel, Türk medeniyetiyle yakın temas imkânını 1911 yılında elde etti. Kendisine bu tarihte

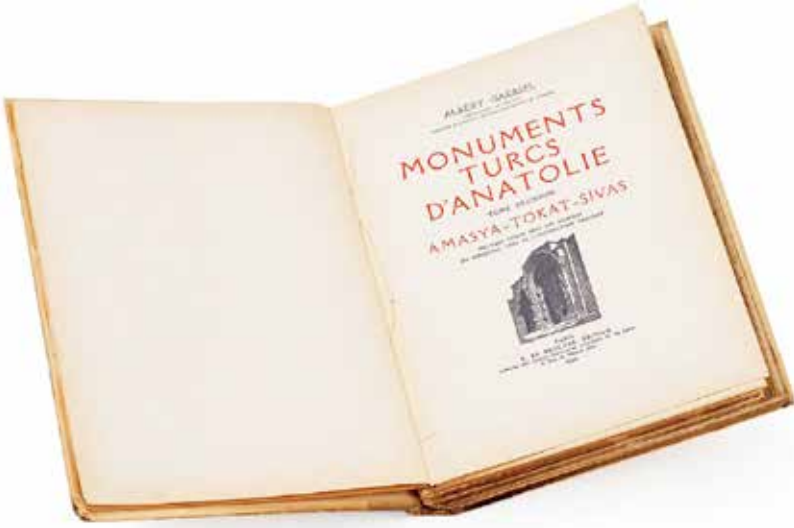

Rodos'ta bulunan Orta Çağ dönemine ait eserleri, bilhassa Saint Jean şövalyelerinin bıraktığı hatıraları tespit etme görevi verildi. Bu çalışmalar sırasında bir Türk-Akdeniz şehri görünümüne sahip olan Rodos onu çok etkiledi. Bu arada Rodos, bölgedeki diğer adalarla birlikte 4 Mayıs 1912 tarihinde işgal edilmişti. İtalyanların ortada haklı bir sebep olmaksızın Osmanlı Devleti'ne saldırmaları Albert Gabriel üzerinde şiddetli bir tepki yarattı ve bu konuyla ilgili yazılar kaleme aldı. Fransız Sosyalist Partisi yöneticilerinden Jean Jaures tarafından yayımlanan *La Revue Socialiste*'in 1911-1912 yıllarına ait sayılarında, Türkler hakkında iki makalesi yayımlandı. Gabriel, Rodos'taki görevine 1914 yılında Birinci Dünya Savaşı çıkana kadar devam etti. Savaş başladıktan sonra Fransız donanmasında deniz yedek subayı olarak görevlendirildi. Savaş bittikten sonra 1919 yılından itibaren tekrar eski çalışmalarına başladı.

1919-1920 yıllarında Mısır'ın Fustat şehrinde yapılan arkeolojik kazılara katıldı ve burada Mısırlı arkeolog, Arap Müzesi konservatörü Ali Baghat Bey ile birlikte Fustat şehrinin meydana çıkarılması için çalıştı. Rodos'taki çalışmalarının ilk bölümü olan, Rodos hakkındaki araştırma ve rölelerini 1921 yılında Paris Üniversitesi Edebiyat Fakültesine esas tez olarak sundu, yardımcı tez olarak da Fustat hakkındaki

çalışmasını takdim ederek, buradan edebiyat doktoru ünvanını aldı. Rodos'taki çalışmalarının yanı sıra 1922 yılında Güney Anadolu'da eski Lykia ve Kilikia bölgelerine de bir inceleme gezisi yaptı. 1923-1925 yılları arasında Fransa'da Caen Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde sanat tarihi doçenti olarak görev yapan Gabriel, 1925 yılında Strasbourg Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde sanat tarihi profesörü oldu. Aynı yıl, Fransız idaresi altında olan Suriye'ye bir inceleme gezisi yapıp Palmyra'da çalışmalar yaptı.

1926 yılında Türkiye'ye gelen Albert Gabriel İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde arkeoloji, sanat tarihi dersleri vermeye başladı. Büyük ilgiyle dinlenen dersleri Fehmi Karatay Türkçeye çeviriyordu. Gabriel'in üniversitedeki görevi 1930 yılına kadar devam etti. Gabriel üniversitedeki görevi sırasında Maarif Vekâletinin isteği üzerine Anadolu'daki tarihî yapılarla ilgili bir çalışma yaptı. Gabriel'in Anadolu'nun çe-

şitli bölgelerindeki bu çalışmaları İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar devam etti. Bu çalışmalar sırasında Türk sanatı üzerine kayda değer bilgiler topladı ve bu konularla ilgili makaleler yayımlamaya başladı.

Gabriel'in Türkiye'deki önemli hizmetlerinden biri de İstanbul'da bir Arkeoloji Enstitüsünün kurulmasına öncülük etmektir. Fransa hükümeti 1931 yılında Fransız sefaretinin avlusunda bir Arkeoloji Enstitüsü kurulmasına karar verdi ve bu enstitünün müdürlüğüne de Albert Gabriel getirildi. Türk medeniyet tarihiyle uğraşması şart koşulan İstanbul Fransız Arkeoloji Enstitüsü T.C. Bakanlar Kurulu'nun 1 Şubat 1913 tarihli kararıyla resmen kuruldu. 1941 yılında Gabriel'in enstitüdeki görevi sona erdi ve Mart 1941 tarihinde Fransa'ya gitti. İkinci Dünya Savaşı bittikten sonra yeniden aynı göreve atandı ve Mayıs 1946 tarihinde İstanbul'a döndü. Gabriel ikinci döneminde enstitüyle pek fazla ilgilenemedi. Her yıl Mayıs ayında İstanbul'a geliyor ve burada

sadece birkaç ay kalıyordu. Enstitü tahsisat sıkıntısı sebebiyle eski ihtişamlı günlerini kaybetmişti.

Gabriel enstitüdeki görevinden 1956 yılında ayrıldı ve Paris ile İsviçre sınırı arasındaki küçük bir kasaba olan Bar-sur-Aube'ya yerleşti. Babasından kalan konanın yirmiden fazla odası Türkiye'den götürdüğü resimler, belgeler, rölöveler, eski eşyalar ve kitaplarla doluydu. Son günlerini bir tarafı Aube Nehri'ne bakan bir bahçeli evde geçiriyordu. Bu arada vakit buldukça Türkiye hatıralarını yazmaya çalışıyordu. Türkiye'de geçen yıllarına ait bu hatıra kitabının yayımlanması Türk fikir hayatı açısından büyük bir kazanç olacaktı fakat yaşı ilerlediği için hatıraların yazımını tamamlayamadı. Kışın ise Paris'e gidip avukat olan kardeşinin evinde kalıyordu. Albert Gabriel 23 Aralık 1973 tarihinde hayata gözlerini yumdu ve cenazesi 27 Aralık 1973'te Bar-sur-Aube'deki kasaba mezarlığına defnedildi.

-Devam edecek

Prof. Dr.
Saim
SAKAOĞLU

HER KİTABIN BİR HİKÂYESİ VARDIR: 6 KONYA ÜZERİNE ŞİİRLER

Okuduğumuz ilk şiir ne idi, elbette hatırlayamayacağız. Ama tahminde bulunma hakkımızı kullanmaktan da vaz geçmeyeceğiz. 1946 Eylülünde ilkokula başlayan Sakaoğlu'nun okuduğu değilse bile birilerinden dinlediği ilk şiir elbette İstiklal Marşı'mızdı. Haftanın ilk dersinden önce ve son dersinden sonra Hâkimiyeti Milliye İlkokulu'nun bahçesinde okunan, biz yenilerin bilmediği için sadece dinlediği bu güzel şiiri önceleri marş olarak algılanmıştı. Sonradan öğreneceğiz ki o aslında bir şiirmiş. Tabii o hâliyle o güzel şiiri dinlediğimizde müziğine kulak veriyor, anlamı konusunu daha sonraki yıllara bırakıyorduk.

Alfabe kitabımızda mini mini de olsa şiirlerin olduğunu da söyleyemeyeceğim. Ancak gerçek şiiri, ünlü şairlerin kalemlerinden çıkmış olanlarını ilerleyen yıllarda okuyacaktık. İlkokul üçte miydi, yok-

sa dörtte mi, haftalık dergilere abone olurduk. Parasını toptan ödediğimiz bu dergiler her hafta öğretmenimiz tarafından dağıtılırdı. İşte bu dergilerin her sayısında, daha kapaktan sonraki ilk sayfasında haftanın konusuyla ilgili birer şiir yer alırdı. İşte o yılların adları, *Okul Bilgisi*, *Sınıf Bilgisi* olan dergileri köşe başı şairleri: İsmail Hakkı Sunat, Sabri Cemil Yalkut. Bir de, adlarının ne olduğunu hatırl-

layamadığımız kitaplarımız vardı. İçlerinde şiirler, hikâyeler, fıkralar yer alırdı. Hatırladığımız iki hikâyenin adları: İkinci Teki Ne Zaman Atacak ve Külbastı Yiyen At.

Şairler konusuna gelince... Yıllarca sonra bilimsel bir antolojisini okuyacağımız Prof. Necmeddin Halil Onan'ın bir şiiri. Adını hepimiz hatırlayacağız. *Bir Yolcuya...* Ve başkaca şair ve şiirleri.

İşte o yıllarda, şiire bir okuyucu olarak gönül verdiğimiz dönemimizde bir boş defteri bir tür şiir defterine çeviriverdik. Önümüze gelen, nerede olursa olsun okuduğumuz her şiiri o deftere yazıyorduk. Bu defter, daha sonraki yıllarda, özellikle kız arkadaşlarımızda göreceğimiz özel şiir defterlerinden değildi, bildiğimiz bir okul defteri...

Şiir dünyamdan bir satır başı daha... Konya Lisesi'nde öğrenciyim. Sınıf 5 Ed. B... O yıllarda kollar ilk defa beşinci sınıflarda ayrılmaya başlamıştı. Edebiyat öğretmenimiz, sonradan şair olduğunu, bir de şiir kitabı çıkardığı öğrendiğimiz Kemal Or Bey... Okul açıldı, bütün derslerin konuları birer bi-

Konya Üzerine Şiirler

HAZIRLAYAN

Prof. Dr.
Saim SAKAOĞLU

KONYA
TİCARET ODASI

rer işleniyor ama edebiyatta tık yok... Ya ne yapıyoruz? Öğretmenimiz bize şiir yazdırıyor. Kimlerden mi? Charles Baudelaire'den, Jules Superville'den, Cahit Sıtkı Tarancı'dan, Fuzûlî'den... Bir de çok farklı bir ad... O yıllarda belki müfredatta bile olmayan bir şair: Ali Şir Nevayî... Eve gidince sınıfta yazdıklarımızı yeni aldığım bir deftere bir daha, daha güzel hatlarla yazıyordum. Demem o ki bir tür gerçekten şiir defteri... Sonrası mı? Onun uzun bir hikâyesi varsa da biz kısaca geçiştiriverelim.

Konyalılar bir duvar takvimi çıkarmaya başladılar. Yılı hatırlamıyorum. Ancak elimizde 1960 yılına ait yapraklar var. İşte bu takvimin her yaprağının arka sayfası bir şiire ayrılmıştı. Karaca Oğlan'dan Fuzûlî'ye, Âşık Ömer'den o günlerin tanınmış şairlerine kadar şiir üstüne şiir... Biz artık

defterimize şiir yazmıyor, o yaprakları defterimize bir sayfaya iki şiir olmak üzere yapıştırıyoruz. İyi mi? Bir de sınıflama var. Şairlerimizi dönemlerine göre belirli sayfalara misafir ediyoruz. Divan şairleri, yeni şairler, saz şairleri, vb.

İşte bu şiir aşkı başka bir dalı daha ortaya çıkarıverdi: Artık Konya ile ilgili şiirleri de ayrıca bir araya getirmeliydim. Yeni bir yüzyıl yaklaşıyordu. Konya'mızla ilgili bir hatıra kitabı çıkarmalıydık. Başladık arşivdeki şiirlere yeni şiirleri eklemeye... Bu antoloji alanında bir ilk olmalıydı. Olacaktı da. Ama kim veya neresi yayımlayacaktı?

Önce bir ilke imza atarak ilimizin merkezinin dışındaki 28 ilçesinin kaymakamlıklarına ve belediye başkanlıklarına birer yazı göndererek ilgili birimlerinden ilçeleri ile ilgili şiirlerin istenilmesi yoluna gidilmiştir. Bu konuda pek başarılı olunmadıysa da gelen şiirler bizi sevindirmeye yetti bile.

Kitabımızı daktilo edip İl Kültür (belki yanında *ve Turizm* de vardı) *Müdürlüğü*'ne götürüp teslim ettik. Müdüriyet o günlerde, Devlet Tiyatrosu'nun arkasında, günümüzün Bölge Yazma Eserler Müdürlüğü binasının karşısında, birkaç katlı bir apartmanda çalışıyordu. Yirmi beş yıldan fazla oluyor, kime teslim ettim veya nasıl teslim ettim, bir türlü hatırlamıyorum.

Bir ara, "Hele bir gidip bakayım, bizim antoloji ne

âlemde?” diye yola koyuldum. Müdür kimdi, hatırlamıyorum. Ziyaret ettim. İlgilileri çağırdı. Konunun iletildiği bir görevli biraz sonra gelip kendilerinde böyle bir kitap dosyasının olmadığını söyledi. Eyvah! Boynumuzu bükmedik ama üzüntülü bir hava ile makam odasından ayrıldık. O da ne? Koridorda gördüğümüz bir arkadaş bizim Atatürk Üniversitesi’nden öğrencimiz, hem de çok sevdiğim öğrencilerimizden biri olan Mevlüt Bektaş olmasın mı? Binadan ayrılmayı geciktirip kendisiyle sohbet daldık. Koyuyu ona da açtık. Hemen not aldı ve ilgileceğini, en kısa zamanda beni bilgilendireceğini söyledi.

Biraz sonra binadan çıkarken içimiz rahatlamıştı. Mevlüt Bey, binanın altını üstüne getirir, hocasının kitabını bulurdu. Bu düşünceyle evimizin yolunu tuttuk.

Aradan kaç gün geçti, bilmiyorum. Bektaş Bey’den gelen bir telefon üzerine Müdürlüğün yolunu tuttum. Mevlüt Bey’le buluştuk, görüştük ve kaybolan değilse bile bulunamayan dosyamızın bulunduğunu öğrendik. Teşekkür faslından sonra emanetimizi alıp oradan ayrıldık.

İşte yeni bir sorun: Bu kitabımızı kim veya neresi basacaktı?

O yıllarda Konya ile ilgili kitaplar da yayımlayan Konya Ticaret Odası’na önermeyi düşündük. Randevu aldık da mı gittik, yoksa şansımıza mı güvenerek gittik, bilmiyoruz. İhtimaldir ki randevu

almışızdır. Başkan, Dörtokkalı Hüseyin Üzülmez, yani Meramlı...

Hâl hatır sormadan sonra konuyu açtık. Kabul edildi. Artık Konya şiipleri de bir kitapta buluşacaklar. Zamanla işin onlarla ilgili kısmı tamamlandı ve dosyamız Damla Ofset Matbaası’nın yolunu tuttu. Evet, gelişmeler güzeldi ama araya giren uzun bir zaman dilimi içinde bizim kafamızdaki kitabımızın planı da gelişme göstermişti. Yeni şiirler eklemeliydik. Bir değil iki değil epeyce bir şiirdi. Artık Damlacı arkadaşlarla anlaştık. Onlar bizim istediğimiz ekleme ve düzenlemeye uyacaklar, biz de onlara emeklerinin, masraflarının karşılığı olarak bir miktar ödemede bulunacağız. Gerçi ben bu gelişmeyi yetkililere iletseydim kabul ederlerdi de yeniden birtakım kararların alınması gibi zamanı daha da uzatacak işlemler gündeme taşınacaktı. Ödemeyi yaptık ve kitap gönlümüze göre oldu. İşte kitabımızla ilgili bazı bilgiler:

Konya Üzerine Şiirler,
Konya 2002, Damla Ofset, 500 s.

Konya Ticaret Odası Kültür ve Eğitim Yayınları Nu.: 27

Beş bölümden ve on kadar alt bölümden oluşan kitabımızın son üç bölümü; Meram, Mevlâna ve ilçelerle ilgili şiirlerden oluşmaktadır.

Aşağıya bu kitabımızın bölümlerini alarak şiir zenginliğimizin boyutlarını iletmeye çalışacağız.

BİRİNCİ BÖLÜM

(s. 21-134)

Konya'da Dolaşıyorum

I. Aruza Dökülen Mısralar (4 şiir)

II. Âşıklar Hece Hece 'Konya' Diyorlar (19 şiir)

III. Aydın Şairlerden Heceli Şiirleri (17 şiir)

IV. Boy Boy Mısralarda Konya (13 şiir)

V. Rengârenk Destanlar (16 şiir)

İKİNCİ BÖLÜM

(s. 135-280)

Her Telden Konya

I. Hasret Yüklü Şiirler (15 şiir)

II. Törenler, Toplantılar Dile Geliyor (11 şiir)

III. Konya'nın İçinde Bir Dolaşma (37 şiir)

IV. Konya'nın Yakın Çevresi Konuşuyor (7 şiir)

V. Konya'da Yetişenler, Konya'ya Hizmet Edenler (16. şiir)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

(s. 281-312)

Güzel Meram'a Şiirler

I. Aruzla Dile Gelen Şiir-

ler (4 şiir)

II. Âşıklarda Meram Sevgisi (5 şiir)

III. Aydın Şairler Meram'ı Heceliyor (8 şiir)

IV. Mısralara Sığmayan Şiirler (2 şiir)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

(S. 13-392)

Mevlâna Aşkına

I. Mevlâna'ya Saygı (9 şiir)

II. Âşıklar Mevlâna Diyordu (20 şiir)

III. Aydın Şairler Mevlâna'nın Huzurunda (18 şiir)

IV. Her Boydan Mısralarla Mevlâna (8 şiir)

V. Mevlâna Dostları (4 şiir)

BEŞİNCİ BÖLÜMÜ

(S.393-494)

Bir Uçtan Bir Uca Konya

- İlçelerimiz

I. Akören (12 şiir)

II. Akşehir (8 şiir)

III. Beyşehir (5 şiir)

IV. Bozkır (5 şiir)

V. Cihanbeyli (2 şiir)

VI. Çumra (5 şiir)

VII. Doğanhisar (4 şiir)

VIII. Ereğli (5 şiir)

IX. Hadim (7 şiir)

X. Kadınhanı (3 şiir)

- XI. Karapınar (2 şiir)
XII. Sarayönü (2 şiir)
XIII. Seydişehir (3 şiir)
XV. Tuzlukçu (2 şiir)
XVI. Yunak (1 şiir)

Antoloji hazırlamak zor
istir, biz de hazırladığımız bir-
kaç antoloji ile yoğrulurken bu
zorlukları çekmiştik. İşte, öğ-
retmen şair hemşerimizin Fazı-
loğlu Cemal Oğuz Öcal'ın (1913,
İncesu köyü Seydişehir-1971,
İstanbul) kitabımıza alamadığı-
mız 20 dörtlükten oluşan *Selam*
adlı destanının bir ara dörtlüğü
ile son dörtlüğünü aşağıya alı-
yoruz:

*Rahmetli Ata'nın tunçtan heykeli,
Kılıç, başak tutan sihirli eli
Bu hasretlik beni edecek deli,
Doğduğum o Türkmen iline selam!*

.....

*Vatanı bir baştan bir başa gezdin,
Gurbet elde tatlı camından bezdin
ÖCAL'ım uzunca bir destan düzdün
Verme şu dünyanın malına selam!*

Şiir sayılarının uçtuğu
böyle bir yazıyı elbette birkaç şi-
irle süslememiz gerekecektir.
Benim de şahsen tanıdığım,
rahmetli babam Hattat Hafız
Mehmet Sakaoğlu'nun (1903-
1975) yakın dostu, yaz aylarının
mahalle komşumuz Âşık Meh-
met Yakıcı'dan (1879-1950)
yüzyıl öncesinin Konya'sını dile
getiren üç şiirini almayı uygun
buluyoruz.

[ALAADDİN PARKI]

*Alaaddin parkın seyran ederken,
İki güzel gördüm çalgı çalıyor.
Gezip erafını devran ederken,
Hep gelen eğlenip orda kalıyor.*

*Oturmuş hanımlar yüzünü bürür,
Yukarı seyreden her yanı görür,
İskarpini sıkmış topuğun sürür,
Evinde durmayıp o da geliyor.*

*İkindi olur kurulus piyase,
Satıyorlar orda tabak ve kâse,
Toplanır gelirler Ayşe, Miyase,
Her gelen derdini burda buluyor.*

*Efendiler beyler başlıyor keyfe,
Garsonlar getirir çayınan gayfe,
Masraflar yazılır bir iki sayfa,
Sabah olunca da hasta oluyor.*

*Çalarlar bahçede kanunu, sazı,
Yanına oturtsa hem çifte kıızı,
Gördüğüm güzeller tanımaz bizi,
Onlar düşlerime hemen gülüyor.*

*Görmez idi Konya ezel ezeli,
Yüz kere söylesem ben bu gazeli,
Gürcistan'ı geçti Konya güzeli,
Güzel seven bunları da biliyor.*

*Yukarda pervane fırlanıp döner;
Bahçenin çarası parlayıp yanar,
Çeşmeden suyunu içenler kanar,
Akıp havuzuna hemen doluyor.*

*Âşık Mehmet ora bir holta yaptı,
Fırlanıp dolanıp ne hisse kaptı,
Güzeli görünce yolundan saptı,
O güzel uğruna hemen ölüyor.*

[HAKİMİYETİ MİLLİYE İLKOKULU'NDA MÜSAMERE]

Hâkimiye'de müsamere yaptılar,
Ne güzel şerefli oldu azizim.
Hep gelenler birer hisse kaptılar,
Her yan adamnan doldu azizim.

Böyle olmaktan nedir bu illet,
Yanına iki adam almış zillet,
Bütün ayakta kaldılar bu millet,
Neden böyle oldu bilmem azizim.

Her bir yana davetiye saldılar,
Kapıdan girenin elinden aldılar,
Yukarı çıkan ayakta kaldılar,
Birazı darlıp gitti azizim.

Müsamere kızları başında çiçek,
Bakmağa bir yol bulamam geçecek,
Kimi susamış suyunu içecek,
Bunlara da çeşme lâzım azizim.

Bir de baktım ki açıldı bir perde,
Demirci, marangoz, eskici nerde?
Hırsızlık edenler uğradı derde,
Onlar da ikrara geldi azizim.

Bunu yaptık cumartesi gecesi,
Çocukları okuttu mektep hocası,
Toplandı milletin genci kocası,
Onlar da teşekkür etti azizim.

Nöbet nöbet perdeleri açtılar,
Her birisi birer âlem geçtiler,
Zeybek havası oynayanı seçtiler,
Onlar da pek güzel yaptı azizim.

Süleyman Bey'in namı, şöhreti çoktur,
Böyle müsamere görülmüş yoktur,
Ne paşası kalmış ve ne de doktur,
Hepisi de seyire daldı azizim.

Maarif Müdürü geldi buraya,
Şapkasıynan baston gitti araya,
Hademenin biri çıkar daraya,
Hele ki o da bulundu azizim.

Âşık Mehmet müsamereye girmedin,
Oyunların birazını görmedin,
Onun için burada cevap vermedin,
Bu kadar az tasvir yaptın azizim.

MÜDÜR SÜLEYMAN BEY'İN İFTAR DAVETİ

Süleyman Bey bizi eylemiş davet,
Davetine biz de ettik icâbet,
Böyleymiş âdeti ilânihayet,
Yaşasın dünyada selâmet olsun,

Oturduk sofraya biz sekiz kişi,
Üçü de erkektir dördü de dişi,
Sağ olsun bunu hazırlayan kişi,
Oturup yiyene âfiyet olsun.

İftarlık tabağı sofraya dolmuş,
Makarna çorbası çok güzel olmuş,
Üstüne pilavlı bütün et gelmiş,
Ardına su böreği hazır olsun.

Cevizli kadayıf camıma değer,
Arkasına bamya hazırmış meğer,
Pilav ve yaprak gelmeseydi eğer,
Arkasından hoşaf mahzun mu olsun.

Süleyman Bey'in ekmeği bize kismet,
Konuşurum bunu ilânihayet,
Ayşe Hanım kızıyla yaptı hizmet,
Hastalık görmesin başı sağ olsun.

Davetiniz değdi gayri bir cana,
Yaşasın seni de doğuran ana,
Âşık Mehmet eder medh ile sena,
Böyle bir davetin her zaman olsun.

(Âşığımızın görevli olduğu Hâkimiyeti Milliye İlkokulu müdürü Süleyman Bey, 1929 yılının Ramazan'ının 23. günü Ya-kacı'yı iftara alır. Şiir o iftar akşamını anlatmaktadır.)